

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
4																																
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Työelämä tarvitsee kaikki nuoret

Koulumaailmassa pitkään toimineena olen nähnyt monen nuoren syrjäytymisproessin. Käytettävissä olleilla auttamistoimilla tilanetta ei ole aina saatu pysähtymään. Jokainen syrjäytynyt nuori on menetyks yhteiskunnalle.

Mielestäni nuorten syrjäytyminen alkoi lisääntyä siinä vaiheessa, kun avustavat tehtävät ja harjoittelijan vakanssit lakkautettiin. Olisi harkittava sitä, että toimistoaapulaisten, hoitoapulaisten, apumiehen nimikkeet ja niin edelleen nimikkeet palautettaisiin.

Nyt lähes kaikkiin tehtäviin vaaditaan tutkinto. Toisaalta on kaikkien tiedossa, että 25–30 prosenttia peruskoulun päättävistä ei saavuta peruskoulun tavoitteita. Pisa-tutkimusten tulokset eivät kerro koko totuutta.

Kaikille nuorille ei ole kehitettynyt pohjaa jatkaa opiskeluaan toisella asteella. He eivät hae mihinkään, ja jos hakevat ja pääsevät, niin edessä voi olla keskeyttäminen, koska he eivät pysty seuraamaan opetusta. Tämän seikan on opintonsa keskeyttänyt nuori itse minulle monta kertaa todennut.

Nuori jää ilman tutkintoa ja työmarkkinat eivät avaudu – itsetunnon murenemisen kierre alkaa, mistä seuraa syrjäytyminen. Tämä ei tarkoita sitä, että väheksyisin koulutusta ja tutkintoja, päinvastoin, olen tehnyt elämäntyöni koulutuksen hyväksi.

Vaikka Suomen ja sen maakuntien tulevaisuuden turva onkin koulutuksessa ja tutki-

muksessa, on nyt vaan tultu siihen pisteeseen, että vallitsevan koulutusjärjestelmän ohella tulee joillekin nuorille tarjota opiskelun korvaava muu vaihtoehto. Kymmenien tuhansien nuorten vapaa pudotus syrjäytymiseen on saatava katkaistua.

Syrjäytymisvaarassa oleville nuorille pitää peruskoulun jälkeen avata työmarkkinat erilaisten avustavien tehtävien kautta. Näin kaikenlaisen työn syrjäytymiseen on saatava silmissä.

Tähän liittyy luonnollisesti minimipalkkarajan uudelleen arviointi. Työtä kyllä on, mutta työn kallis hinta estää työnantajia palkkaamasta näitä nuoria.

Oppipojalle ei pitäisikään maksaa ammattimiehen palkkaa eikä harjoittelijan tehtävien pituudelle pitäisi laittaa ylärajaa. Erilaiset tuet tulisi myös sitoa aidosti työn tekemiseen. Vastikkeetonta rahaa ei tulisi jakaa kotiin päin, se voi olla jopa karhun palvelus nuorelle.

Uskon, että käytännön työn tekeminen kasvattaa monille nuorille tiedon ristiriidan ja herättää tätä kautta jossain vaiheessa myös halun opiskella.

Martti Pajulamm
opinto-ohjaaja
Seinäjoki

Työelämään koulutus on jokaiselle nuorelle tärkeää, kirjoittaa Martti Pajulamm**i.**
Koulutuskuntayhtymä Lappiassa koulutetaan työvoimaa Pohjois-Suomen kaivosteollisuudelle.

PEKKA FALI

Vaadimme susikannan ennakoivaa hoitoa

Jo useamman vuoden ajan Ylä-Savon alue on kärsinyt liian tiheästä susikannasta. Alueen metsästäjät ovat yrittäneet hoitaa ongelmaa kaatolupia hakemalla, mutta lupia ei myönnetä. Nyt ministeriö esittää 18 suden lupaa poronhoitoalueelle, jossa elelee puolen Suomen alueella 20 sutta. Eikö tuosta luvasta voisi myöntää Ylä-Savoon osan?

Ylä-Savossa lapset joudutaan kuljettamaan takseilla kouluun ja kuluja tulee kunnille, vaikka eduskunta sekä muut päättävät tahot aiheuttavat kulut kyvyttömällä susipolitiikallaan. Alueen asukkaat kärsivät todellisesta susipelosta.

Lähes päivittäin pedot vie-railevat asutuksen läheisyydessä, johon on syynä ruuan puute sekä ylitiehiä susipopulaatio.

Alueen hirvikantaa on pyritty vähentämään metsänomistajien vaatimuksesta, verotuksessa ei ole otettu huomioon kasvavaa susikanta, joka vaatii hirviä syödäkseen. Tilanteeseen on päädytty susikannan vähättelyllä, jota on johtanut Rkt:n tutkimusmestari.

Viime syksynä arvio alueen susikannasta oli 16–18 yksilöä. Tutkija Ipo Kojola Rkt:sta kertoi tammikuussa Iisalmes-sa järjestetyssä Eräilässä: ”Ylä-Savon alueen normikanta olisi noin 20 yksilöä, kun se tällä hetkellä on noin 8 yksilöä liian suuri.”

Rkt:n tekemä kanta-arvio ei ota huomioon lisääntyvää kantaa, vaan on historiatiedon keruuta metsästäjien ylläpitämästä Tassu-järjestelmästä. Maa- ja metsätalousministeriö yhteistyössä riistakeskuksen kanssa myöntää tämän arvion pohjalta luvat, mutta kuitenkin lupien myöntöä ohjaavat viimekädessä poliittiset päättäjät.

Tämä järjestelmä näyttää kyvyttömältä puitummaan ennakoivasti susikannan aiheuttamiin tuhoihin. Nyt lupia myönnetään vain sinne, missä vahinkoa on jo tapahtunut eli poronhoitoalueelle, jossa viime vuoden korvaukset nousevat noin 1 miljoonaan euroon.

Yhden susilauman hajoaminen huoletuttaa. Ensä keväänä 3 lauman sijaan Ylä-Savon alueella elää 5 tai 6 laumaa, joissa jokaisessa alfaanaars pa-

Esko Eela
teollisuusneuvos

rittelee ja synnyttää pentueen. Keväällä syntyy 20–30 pentua. Silloin tilanne on sietämätön Ylä-Savon alueella. Kasvava susipopulaatio ja luontaisen ruuan vähiäisyys alueen metsissä aiheuttaa uuden tilanteen Suomen tiheimmällä nautakarjankasvatusalueella. Uhkana on, että petovahingot lisääntyvät ja taloudelliset menetykset jäävät yksittäisten ihmisten maksettaviksi.

Petovahinkokorvauksina korvataan tässä taloudellisesa tilanteessa vain välittömät vahingot”. Näin vastasi välikysymykseen maamme hallitus.

Esimerkiksi, jos alueella laiduntavaan lehmälumaan hyökkäävät sudet, vain tapetut tai raadellut eläimet korvataan. Jos loput laumasta juoksevat tielle ja aiheuttavat liikenneonnettomuuden, se on välillinen vahinko, jota ei korvata.

Yhden jalostushiehon hinta on keskimäärin 2 500 euroa ja kalleimmin Suomessa myydyt yksilöt jopa useita kymmeniä tuhansia euroja. Yhdessä laumassa voi olla eläimiä useita kymmeniä.

Rktl on perustellut Ylä-Savon vahvaa susikantaa sillä, ettei täällä ole arvokkaita eläimiä syötäväksi pedoille ja poronhoitoalueen ongelmät ovat vakavimmat tehtyjen tuhojen perusteella.

Metsästäjiä on syytetty su-sivihasta julkisuudessa. Kuitenkin kun sudet aiheuttavat ongelmia, apuun pyydetään metsästäjiä talkoopalkalla. Poissa ovat ongelmien aiheuttajat, luonnosta vieraantuneet ihmiset, jotka pitävät petoja halinalleina.

Olisiko metsästäjien aika lopettaa talkootyö ja ryhtyä vaatimaan ongelmayksilöiden poistoon erikoistunutta palkkautaa henkilöstöä, koska vain todelliset kulut saavat päättäjät reagoimaan.

Vaadinkin lisää kaatolupia susikannan hoitoon tai vaihtoehtoisesti Rktl voisi pyydystää ylitiehieltä alueilta susia ja myydä niitä esimerkiksi EU:n alueelle maihin, joissa ei ole susikanta.

Näin saisimme rahaa Rkt:l:n toimintaan ja petovahinkokorvauksiin ja viimeksi mainitulla keinolla ongelma ratkeaisi verettömästi ainakin Suomen osalta.

Kai Ruhanen
agrologi, ylempi AMK

Myyntiin vaan

Eikö valtio voisi laittaa Metsä-hallitusta myyntiin? Onhan se myynyt jo kohta kaiken muun-kin. Ei nimimerkkiä

Ei onnistu

Pulkaan tungetun suden lajimääritys koiraksi ei onnistu valokuvan perusteella. Turha yrittää lieventää tehtyä met-sästysriskosta väittämällä sutta koiraksi.

Ei nimimerkkiä

Palautetta

Kirsti, hyvä kirjoitus (MT17.2.). Soininvaara halveksii myös eläkeläisiä. Hän vedätti vuonna 1996 ”hatusta vetäistyn” niin sanotun kansaneläkkeen perusosan tuplailekkauksen.

Ei nimimerkkiä

Hyvä kirjoitus (MT 17.2) Kirsti Leikkoselta. Monetkaan Helsingin poliitikoista, eivät edes vihreät todellakaan tiedä mitä maaseudulla tapahtuu.

Mopoliija

Sonnitalkoot

Olipa kiva kasvattaa jalos-tussonnia, joka ei kelvannut Faballe/VG:lle. Rahaa palanut jo tuhat euroa ja sonni talossa edelleen. Nöyryytetty

Turhaa puhetta

Nyt on aika, jolloin puhutaan syrjäytyneistä, mutta samalla syrjäytetään syrjäälueiden asukkaat ja jätetään ilman palveluita. Kuolkoon kotonaan

Demarien pakkoliitoskartta otetaan esille vasta kuntavaalia seuraavana päivänä, siihen asti esitetään vaikka mitä.

Rajaoja

Kauppavaje

Eivätkö suomalaiset asiakkaat huomaa että ostamalla kauppojen omia merkittuotteita, heikennetään kauppatasetta. Olkaa tarkkana

HUDUNPERÄ

Merkel kiinnostaa

Näin pyrryjen ja pakkasten aikaan huidunperäläisten puheenaiheena on ollut varsinkin hallituksemme esiin otettu kuntaauhidistus. Täällä todettiin, että kuntien yleishallinto vie kuntien kuluista vastoin yleistä luuloa vain 2,5 prosenttia. Huomion kiinnittäminen siihen ei kuntalaisten palveluja pelasta.

Mutta toisena puheenaiheena on ollut nyt Saksa. Liittopresidentintinsä Christian Wulff on joutunut eroamaan käytettyään asemaansa hyväksi laittomien etuisuuksien vastaanottami-seen. Uudeksi presidentiksi – Saksassa presidentinvirka on seremoniallinen – on yllättäen nyt tulossa 72-vuotias pappi Joachim Gauck.

Lehdistö on avokätisesti ottanut hänet vastaan epä-poliittisena arvojohtajana. Samalla on muistutut, että hän oli ehdokkaana presidentiksi jo edellisien kerran mutta hävisi silloin kilvan.

Vastapainona on Saksalla liittokanslerina eli pääminis-terinä toista kauttaan toimiva vahva poliitikko Angela Merkel. Hän on harvinaisen ilmiö tässä tehtävässä ja on jatkanut ensimmäisenä naisena edeltäjien pitkää miesten sarjaa. Monet varttuneen polven jäsenet muistavat siitä nimet Adenauer, Erhardt, Kissinger, Brandt, Schmidt, Kohl, Schröder.

Erikoista myös on, että Saksassa nyt on epäpoliittinen pappi presidenttinä ja poliittisen papintytär liittokanslerina, molemmat entisen Itä-Saksan kasvatteja.

Meillä naapurusten iltakahveilla keskusteltaessa todettiin, että Saksa on varsin erikoinen valtio. Harvoin on tähän mennessä suurissa valtioissa

VIERASKOLUMNI

Portugalilainen maatalousmeppi vieraana

Vaikuttaminen 2014 alkavan uuden rahoituskauden osalta on päässyt todenteolla vauhtiin. Lissabonin sopimuksen myötä Euroopan parlamentti on noussut neuvoston rinnalle toiseksi varsinaiseksi päätöksentekijäksi maatalouden uudessa lainsäädännössä.

Tämän vuoksi vaikuttaminen myös Euroopan parlamentin suuntaan on elintärkeää. Parla-mentin merkittävän ja tärkein henkilö maatalousuudistuksen osalta on ehdottomasti portu-galilainen sosialistimeppi Luis Manuel Capoulas Santos. Hän vastaa parlamentin kantojen muodostamisesta suorien tukien ja maaseudun kehittä-misen osalta.

Olen henkilökohtaisesti tutustunut Capoulas Santosiin metsäkysymysten kautta. Portugalissa asumani kaksi vuotta ovat politiikan ohella avanneet monta keskustelua hänen kanssaan.

Olikin luonnollista kutsua hänet vierailulle Suomeen. Järjestimme vierailun viime viikonlopulle yhdessä maa- ja metsätalousministeri Jari Koskisen kanssa.

Ministeri Koskinen vastasi perjantaipäivän ohjelmasta, johon kuului muun muassa eduskunnassa järjestetty cap-seminaari. Oma osuuteni ajoittui perjantai-iltaan ja lau-antapäivään, jolloin veimme portugalilaisen vieraamme Itä-Suomeen vierailemaan muun muassa maitotilalle ja tapaa-maan alueellisia toimijoita.

Viikonlopun päätarkoitus oli saada Capoulas Santos vakuuttuneeksi maataloutemme erityishaasteista. Tällaisista asioista keskeisesti vastaavien poliitikkojen tutustumisvierailut ovat elintärkeitä Suomen etujen ajamiseksi.

Suomalaisia erityisolosuhteita on vastai-suudessa varmastii helpompi puolustaa, kun neuvottelujen toinen osapuoli on tutustunut maatalouteemme keskellä helmikuun hankia ja pakkasia. Suomalaisen maatalouden näkökulmasta pidimme esillä muutamia erityiskohtia vie-railun aikana. Komissio esitti viime syksynä maatalouspoli-tiikan vahvaa viheryttämistä.

Suomessahan maatalouden ympäristötukiohjelma on ollut tehokas ja kattava käytännössä koko EU-jäsenyytemme ajan. Tästä lähtötilanteesta vihertämisen tiukentaminen on suomalaisille viljelijöille hankalaa.

Mikäli Euroopassa yleisesti halutaan esimerkiksi saada nykyistä enemmän peltoa viherryttämistavoitteen piiriin, esimerkiksi Pohjois Savossa tu-levat yksinkertaisesti peltoalan saatavuuden rajat vastaan. Toi-saalta, jos lisäpeltoa jostain saa, ensimmäisessä vaihtoehdona on lähinnä elinkeinon vahvistami-nen eli muun muassa lisärehun tuottaminen karjalle.

Siksi suomalaisesta näkö-kulmasta uuden järjestelmän luomisen sijaan järkevämpää olisi tehostaa jo olemassa ole-vaa ympäristöohjelmaa. Siihen suomalainen maatalous on jo laajasti sitoutunut ja saanut tuloksia aikaan.

Kaiken hyvin yksityiskoh-taisen maataloustutannon sanoman ohella korostimme vieraallemme myös suomalai-sen kuluttajan näkökulmaa. Me haluamme Suomessa suomalaista ruokaa! Olem-me tottuneet panostamaan eläinten hyvinvointiin ja ympäristöasioihin. Niissä suo-malainen maatalous on pitkällä ja sitä pitää niistä saavutuksista arvostaa myös EU:n laajuisesti.

Viikonloppu oli kaikilta osin onnistunut ja uskon että saimme vieraamme vakuuttu-neeksi erityisistä haasteista, joita Suomessa maanviljelyn osalta kohtaamme. Tulevai-suudessa tarvitsemme pitkä-jänteistä maatalouspolitiikkaa, jotta myös Suomen kaltaisissa maissa voimme tuottaa ruokaa ja vieläpä niin, että siitä jää työpalkkaa myös viljelijälle. Seuraavan vuoden aikana meidän tulee pitää huolta, että viikonloppuna nostamamme linjaukset näkyvät myös lopul-lisessa lainsäädännössä.

RIIKA MANNER
on europarlamen-taarikko (kesk.).

riikka.manner@europarl.europa.eu

Brasilian tapaisille väkierikaille nouseville talouksille. Keskusteluissa tultiin siihen tulokseen, että Saksan nykyinen liittokansleri on käyttöksensä ja asiallisuutensa puolesta oma lukunsa. Harvinaisen luontevasti ja asiallisesti Angela Merkel näyttää ainoana naisena toimivan neuvottelijoiden ja päättäjien miesvaltaisessa seurassa, hyväntuulisestikin vielä.

Kemistiksi valmistunut Angela Merkel valittiin ensi kerran Saksan valtiopäiville 1990. Kyvyistään kertoo se, että hänestä jo seuraavana vuonna tuli nais- ja nuorisosaia-in- ja sitemmin ympäristöministeri. Kristillisdemokraattien puheenjohtajaksi hänet valittiin vuonna 2000. Viittä vuotta myöhemmin hän voitti vaaleissa Schröderiltä liitto-kanslerin aseman.

Hämmästyttävän rauhalli-sesti näyttää Angela Merkel ulkopuolisen silmin jatkavan raskasta työtään EU:n suurim-man valtion pääministerinä ja suurhankkeiden esiin nos-tajana. Euroopan unionin ja rahaunionin pelastaminen ovat päämäärinä.

Kylä-Huinala totesi että naisten ”tutut aseet” kukkaha-tut, korut, hansikkaat, käsi-laukut eivät näköjään kuuluu vaalitaistelun tuokinassa televisiossa kuitenkin kuului olleen viehkossa naisellisessa asussa.

Seurue päätyi toteamukseen, että tätä nykyä Angela Merkel on suurvaltojen poliitiikan nyt harvoja näkyviä naisia ellei nyt peräti sen ainoa.